

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 11.6.2008
KOM(2008) 370 wersja ostateczna

2005/0237 (COD)

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

na mocy art. 251 ust. 2 akapit drugi Traktatu WE

dotyczący

wspólnego stanowiska Rady w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej wspólne reguły i normy dotyczące organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich, a także rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne reguły i normy dotyczące organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

na mocy art. 251 ust. 2 akapit drugi Traktatu WE

dotyczący

wspólnego stanowiska Rady w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej wspólne reguły i normy dotyczące organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich, a także rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne reguły i normy dotyczące organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku PE i Radzie
(dokument COM(2005) 587 wersja ostateczna – 2005/0237COD): 30 stycznia 2006 r.

Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny: 13 września 2006 r.

Data wydania opinii przez Komitet Regionów 15 czerwca 2006 r.

Data wydania opinii przez Parlament Europejski, pierwsze czytanie: 25 kwietnia 2007 r.

Data przyjęcia wspólnego stanowiska: 6 czerwca 2008 r.

2. PRZEDMIOT WNIOSKU KOMISJI

Wniosek ma na celu reformę aktualnego systemu uznawania przez Wspólnotę organizacji powoływanych przez państwa członkowskie do dokonywania inspekcji i certyfikacji bezpieczeństwa statków na mocy konwencji międzynarodowych (towarzystwa klasyfikacyjne), system wprowadzony dyrektywą 94/57/WE (Dz.U. L 319 z 12.12.1994, s. 20). Podczas tej czwartej zmiany dyrektywy zastosowano technikę przekształcenia.

W szczególności wniosek dotyczący przekształcenia ma na celu:

- (1) Wzmocnienie systemów kontroli uznanych organizacji poprzez ustanowienie jednostki certyfikującej ich systemy zarządzania jakością, będącą podmiotem wspólnym lecz niezależnym w stosunku do wspomnianych organizacji.
- (2) Ujednoczenie obecnego, podwójnego systemu uznawania zwykłego i ograniczonego: uznanie będzie od tej chwili przyznawane wyłącznie w zależności od jakości usług i właściwego działania tych organizacji, bez dokonywania rozróżnienia ze względu na ich wielkość.

- (3) Uproszczenie i lepszą organizację kryteriów wspólnotowego uznania przez ich zaostrzenie.
- (4) Zreformowanie systemu sankcji, który przewiduje obecnie jedynie zawieszenie lub wycofanie uznania. Wniosek ma na celu wprowadzenie systemu bardziej zróżnicowanych i bardziej skutecznych sankcji finansowych, podtrzymując jednocześnie możliwość wycofania zezwolenia w najpoważniejszych przypadkach.
- (5) Wprowadzenie wzajemnego uznawania świadectw klasyfikacji między uznanymi organizacjami (świadectwa zgodności z przepisami technicznymi właściwymi dla tych organizacji), w szczególności w zakresie wyposażenia statków, gdy świadectwa te zostały wydane na podstawie równoważnych norm technicznych.
- (6) Wyjaśnienie znaczenia lub ułatwienie stosowania niektórych przepisów dyrektywy.

3. UWAGI DOTYCZĄCE WSPÓLNEGO STANOWISKA

3.1. Podział na wniosek dotyczący dyrektywy i rozporządzenia

Rada podzieliła wniosek na projekt dyrektywy i projekt rozporządzenia w celu zapewnienia braku luk prawnych w systemie, w szczególności z uwagi na fakt, że dotyczy on nałożenia obowiązków na uznane organizacje, w tym ustanowienia systemu sankcji finansowych.

Komisja stwierdza, że projekt dyrektywy skupia się na stosunkach między państwami członkowskimi a uznanymi organizacjami, którym przekazują one zadania związane z inspekcją i certyfikacją na podstawie konwencji międzynarodowych, podczas gdy projekt rozporządzenia w całości dotyczy całego systemu uznawania (w tym przyznawania uznania, kryteriów uznania, obowiązków informowania i współpracy uznanych organizacji, ich okresowej oceny, poprawy niedociągnięć oraz wycofania uznania).

Komisja akceptuje ten podział, o ile a) - poza niezbędnymi zmianami w tekście - pozostaje on formalną procedurą nienaruszającą istoty wniosku, i b) może przyczynić się do zapewnienia większej pewności prawnej w zainteresowanych organizacjach.

3.2. Projekt dyrektywy

Komisja stwierdza, że dokonana przez Radę zmiana motywów jest spójna ze zmianą legislacyjnej części tekstu.

Zmiany w legislacyjnej części tekstu:

- Poprawki wprowadzone w art. 6 i 7 są spójne z wprowadzeniem procedury komitetu ds. regulacji połączonej z kontrolą na mocy decyzji Rady 2006/512/WE¹;
- Rada usunęła klauzulę ochronną z art. 8 ust. 1; w tej sprawie Komisja nie przedstawiła propozycji. Jednakże zdaniem Komisji należy to uznać za działanie o charakterze technicznym, polegające na wyeliminowaniu mechanizmu przeniesionego z pierwszych wersji dyrektywy, który przestał mieć zastosowanie: w istocie, przedmiotowy mechanizm

¹ Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11.

jest niezgodny z uprawnieniami do oceny i nakładania sankcji przyznanymi Komisji w drodze kolejnych zmian. W związku z powyższym Komisja uznaje, że może poprzeć tę poprawkę, która nie podważa jej prawa inicjatywy.

- Komisja przypomniła swoje stanowisko dotyczące ustanowienia przez państwa członkowskie tabel zgodności między środkami transpozycji państw członkowskich i postanowieniami dyrektywy, w interesie obywateli, lepszego stanowienia prawa i przejrzystości. Mimo zniesienia tego obowiązku w art. 14 Komisja nie wyraziła sprzeciwu wobec zgody Rady w perspektywie zakończenia procedury międzyinstytucjonalnej. Oczekuje jednak, że ta horyzontalna kwestia zostanie rozpatrzona wspólnie przez instytucje.

W ten sposób zmieniony tekst obejmuje poprawki 3, 5, 7, 9, 13, 29, 34, 35 do 37 i 51 Parlamentu Europejskiego, które zostały zaakceptowane przez Komisję. Poprawki 1, 4 i 8, o charakterze redakcyjnym i zasadniczo zaakceptowane przez Komisję, nie zostały uwzględnione. Jednakże kryterium B6 (1) załącznika do projektu rozporządzenia odzwierciedla zasadę dwóch pierwszych poprawek, co Komisja uznaje za właściwe.

Zdaniem Komisji pozostałe poprawki wprowadzone przez Radę do części legislacyjnej są niewielkie i/lub mają charakter redakcyjny bądź techniczny i w związku z tym mogą zostać zaakceptowane.

3.3. Projekt rozporządzenia

Komisja stwierdza, że dokonana przez Radę zmiana motywów jest spójna ze zmianą legislacyjnej części tekstu, z wyjątkiem motywów 1a i 28a. W odniesieniu do motywów 1a i 28 a:

- Komisja nie zgadza się z nowym motywem 1a, który stanowi, że rozporządzenie należy interpretować zgodnie z prawem międzynarodowym. Według Komisji: a) projekt rozporządzenia jest w pełni zgodny z prawem międzynarodowym i b) interpretacja prawa międzynarodowego należy wyłącznie do kompetencji Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, któremu prawodawca nie może narzucać ograniczeń.
- Komisja może zaakceptować nowy motyw 28a, ponieważ odzwierciedla on konieczność skoordynowania obowiązku uznanych organizacji dysponowania szerokim zestawem zasad technicznych oraz obowiązku ich harmonizacji. Jednakże oceniając uznane organizacje oraz organizacje ubiegające się o uznanie, Komisja nadal będzie wymagać całkowitego przestrzegania tych dwóch obowiązków.

W odniesieniu do legislacyjnej części tekstu:

- Nowy art. 4 ust. 1a stanowi wyraźnie to, co zostało zasugerowane we wniosku Komisji, czyli że jedynie organizacje spełniające kryteria uznania mogą zostać uznane.
- Zmiana ust. 4 tego samego artykułu umożliwia bardziej elastyczne podejście do ograniczenia uznawania, z tym że takie ograniczenie będzie mieć nadal charakter wyłącznie jakościowy. Równocześnie obowiązek Komisji wyraźnego określenia przyczyn ograniczenia i warunków jego ewentualnego zniesienia zwiększa ochronę praw i interesów odnośnej organizacji.

- W art. 5 wprowadzenie terminów w odniesieniu do działań naprawczych zwiększa presję wywieraną na odnośną uznaną organizację po wykryciu niedociągnięć.
- Poprawka Rady w art. 6 wiąże się przede wszystkim z uruchomieniem procedury komitetu doradczego zanim Komisja nałoży sankcje na uznaną organizację, która nie wywiązuje się z zobowiązań. Ogólnie Komisja uważa, że komitologia jest mało przydatna przy tego typu decyzjach, przyznaje jednak, że takie decyzje mogłyby mieć wpływ na stosunki między państwami członkowskimi a zainteresowanymi organizacjami, jako że ostatecznym celem przyznania przez Wspólnotę uznania jest umożliwienie przekazania przez państwa członkowskie obowiązków związanych z inspekcją i certyfikacją na mocy konwencji międzynarodowych. W związku z tym Komisja zgadza się na rozwiązanie proponowane przez Radę, wykluczające jakkolwiek możliwość politycznych nieprawidłowości w procedurze, mimo że umożliwi ono państwom członkowskim wyrażenie ich opinii na temat stwierdzonych naruszeń i sankcji, które należy nałożyć. Ponadto Rada uznała za konieczne obliczenie maksymalnej kwoty grzywien, jakie można nakładać na odnośną organizację na podstawie jej obrotu w ostatnich trzech okresach obrachunkowych, co wydaje się sprawiedliwe. Wreszcie przekazanie wszystkich kompetencji w zakresie grzywien Trybunałowi Sprawiedliwości zwiększa gwarancje proceduralne i ochronę praw pozwanej organizacji.
- W odniesieniu do wycofania uznania, Rada dodała piąty przypadek, tak aby uniemożliwić dotowanie sankcji nałożonych na uznaną organizację ze środków publicznych lub prywatnych. Komisja w pełni popiera tę propozycję, ponieważ taka ewentualność pozbawiłaby system charakteru odstrasżającego.
- Nowe brzmienie art. 9 wprowadzone przez Radę nie zmienia istoty pierwszej propozycji Komisji, zgodnie z którą dostęp do dokumentacji i statków do celów oceny uznanych organizacji jest nadal w pełni zagwarantowany.
- Istotne poprawki zostały wprowadzone w art. 10 w zakresie wzajemnego uznawania świadectw klasyfikacji, które od tej pory będzie automatyczne w przypadku wszystkich pozycji wyposażenia objętych zakresem dyrektywy 96/98/WE² w sprawie wyposażenia statków. Rada uściśliła, że wzajemne uznawanie dotyczy jedynie wyposażenia, materiałów i komponentów, wyraźnie stwierdzając to, co sugerowano już w pierwotnym wniosku. Rada wprowadziła dwa nowe mechanizmy: z jednej strony uznane organizacje mają obowiązek uzasadnić przypadki, w których nie udało im się zastosować wzajemnego uznania, chociaż jest to możliwe do zaakceptowania jedynie ze względów bezpieczeństwa; z drugiej strony, klauzula ochronna umożliwi uznanym organizacjom odmówienie zainstalowania na pokładzie specjalnego, niezgodnego z przepisami wyposażenia, bez kwestionowania zasady wzajemnego uznawania. Wreszcie, okres przewidziany przez Parlament w poprawce 53 na przedstawienie przez Komisję sprawozdania z realizacji wzajemnego uznawania został przedłużony z trzech do pięciu lat, co Komisja również uznaje za słuszne, biorąc pod uwagę techniczną złożoność procesu, za który mają być odpowiedzialne uznane organizacje.
- Komisja z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wspólne stanowisko podtrzymuje obowiązek wprowadzenia przez uznane organizacje wspólnego i niezależnego systemu certyfikacji ich

² Dz.U. L 46 z 17.2.1997, s. 25. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/84/WE (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 53).

systemów zarządzania jakością. W ten sposób art. 11 zawiera istotę pierwotnego wniosku Komisji w tej sprawie, pozostawiając wdrożenie systemu całkowicie w gestii uznanych organizacji, czyli bez angażowania państw członkowskich i Komisji. Parlament chciał, aby państwa członkowskie były w to zaangażowane, co zasadniczo zostało zaakceptowane przez Komisję. Jednakże należy odstąpić od tego pomysłu ze względu na perspektywę opracowania międzynarodowego kodeksu dla uznanych organizacji, zawierającego silny mechanizm niezależnej certyfikacji (zob. poniżej).

- W odniesieniu do komitologii Rada umożliwiła Komisji przyjęcie szczegółowych zasad interpretacji i stosowania kryteriów określonych w załączniku. Może to korzystnie wpłynąć na ich skuteczne wdrożenie oraz zwiększyć pewność prawną dla zainteresowanych stron, z uwagi na czasem bardzo ogólny charakter niektórych kryteriów, takich jak np. zasoby, jakimi powinny dysponować uznane organizacje.

Tak zmieniony tekst obejmuje, w całości lub częściowo, poprawki 6, 12, 15, 17, 18, 25, 38 do 44, 50, 52 do 56, 59 do 61, 66 i 68, które Komisja zaakceptowała. Poprawki 18, 26, 14 i 69, częściowo lub zasadniczo zaakceptowane przez Komisję, zostały uwzględnione we wspólnym stanowisku w brzmieniu, które Komisja uznaje za zadowalające. Poprawki 16, 62, 64, 65 i 71 dotyczyły nazwy jednostki odpowiedzialnej za certyfikację systemów jakości uznanych organizacji i zostały zaakceptowane przez Komisję jedynie co do zasady, ponieważ użycie terminu „komitet” mogłoby doprowadzić do pomylenia z „komitologią”. Zdaniem Komisji nazwa wybrana przez Radę, tzn. „system oceny i certyfikacji jakości” jest w pełni zadowalającym kompromisem.

Poza poprawkami wymienionymi powyżej Komisja uznaje zmiany wprowadzone przez Radę do części legislacyjnej za niewielkie i/lub mające wyłącznie redakcyjny bądź techniczny charakter i w związku z tym może je zaakceptować.

3.4. Wspólna deklaracja Rady i Komisji dotycząca opracowania przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO) kodeksu dla uznanych organizacji

Komisja i Rada są zdania, że system, który Wspólnota aktualnie opracowuje, mógłby stanowić przydatny wzór na skalę międzynarodową. Jest to zgodne z obawą wyrażoną przez Parlament Europejski w odniesieniu do konieczności skoordynowania systemów międzynarodowego i wspólnotowego. W ten sposób Komisja i państwa członkowskie są gotowe, by wezwać IMO do opracowania kodeksu zapewniającego wysoki poziom jakości prac towarzystw klasyfikacyjnych na poziomie światowym. W związku z powyższym Rada i Komisja podpisały wspólne oświadczenie w tej sprawie, które zostało zamieszczone w załączniku.

4. PODSUMOWANIE

Wspólne stanowisko Rady jest w pełni zgodne z obawami, które spowodowały, iż Komisja przedstawiła wniosek w sprawie przekształcenia dyrektywy 94/57/WE, i obejmuje kluczowe środki zalecane przez Komisję. Po dokonaniu podziału aktu na projekt dyrektywy i projekt rozporządzenia większość tych środków została objęta tym ostatnim. Ponadto wspólne stanowisko zawiera prawie wszystkie poprawki Parlamentu Europejskiego, które Komisja mogła zaakceptować w całości lub częściowo.

Komisja ocenia zatem, że wyżej wymienione wspólne stanowisko przyjęte jednomyślnie stanowi dobrą podstawę porozumienia z Parlamentem Europejskim w drugim czytaniu i akceptuje je, z zastrzeżeniem uwag, o których mowa powyżej.

ZAŁĄCZNIK

OŚWIADCZENIE RADY I KOMISJI

„Zdaniem Rady i Komisji cele niniejszej dyrektywy związane z poprawą bezpieczeństwa statków i zapobieganiem zanieczyszczeniu mórz powinny być realizowane na poziomie międzynarodowym. W związku z tym państwa członkowskie i Komisja powinny, dążąc do współpracy z innymi członkami Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), zaproponować IMO opracowanie międzynarodowego kodeksu dla uznanych organizacji.

Na podstawie zasad niniejszej dyrektywy, kodeks ten powinien odpowiednio obejmować:

a) obowiązkowe wymogi, jakie uznane organizacje muszą spełnić w związku z pracami ustawowymi. Zalicza się do nich między innymi: ogólne wymogi, takie jak niezależność, bezstronność, uczciwość, kwalifikacje i odpowiedzialność; wymogi związane z organizacją, zarządzaniem i zasobami; wymogi związane z procesem certyfikacji; wymogi związane z zarządzaniem jakością;

oraz

b) ramy i procedury dotyczące obowiązkowego systemu audytu, mające na celu sprawdzenie, czy uznana organizacja spełnia wymogi określone w lit. a).”